

VIENA PATI MAGONĪTE

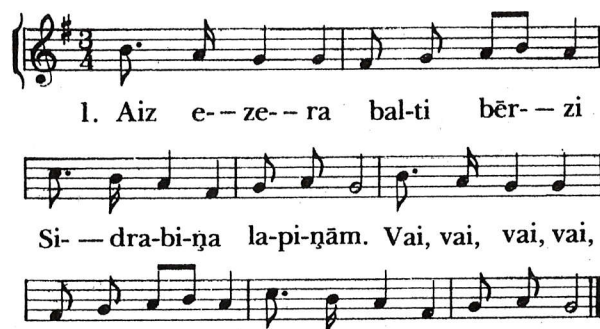
Sirsnīgi
mp

1. Viena pati magonīte klingēri-šu darzi-ņā - i,
Viena pati ma-go-nī-te klingēri-šu dārzi-ņā.

2. Viena pati meitenīte
Es savai māmiņai.
3. Es savai māmiņai
Klingērišu vietu taisu.
4. Klingērišu vietu taisu,
Rožu klāju paladziņu.

AIZ EZERA BALTI BĒRZI

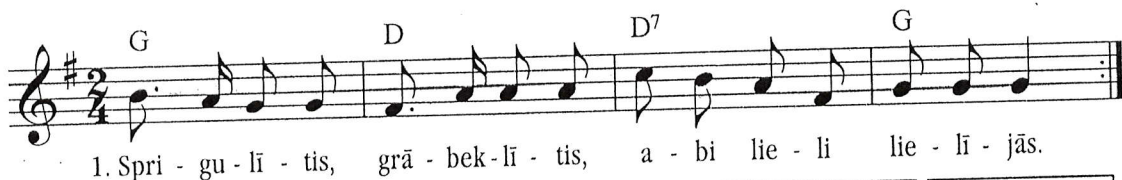

1. Aiz e--ze--ra bal-ti bēr--zi
Si--dra-bi-ņa la-pi-ņām. Vai, vai, vai, vai,
vai, vai, vai, vai! Si--dra-bi-ņa la-pi-ņām.

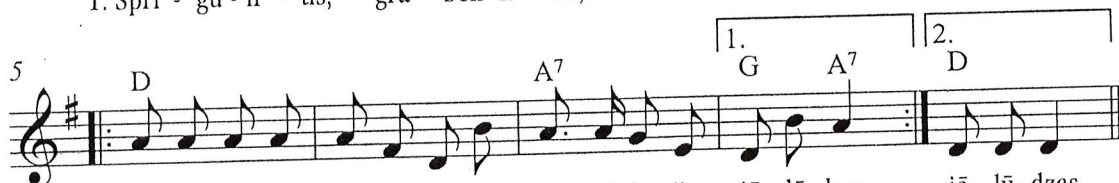
2. Tur aizveda mūs' māsiņu
Sidrabiņa kalējam.
3. Viena pati man māsiņa,
To aizveda tautiņās.
4. Mana paša līgaviņa
Negrib mane mutes dot.
5. Iešu pāri ezerami,
Ņemšu, kuŗa mutes dod.

Sprigulītis un grābeklītis

Latviešu tautasdziesma

1. Spri - gu - lī - tis, grā - bek - lī - tis, a - bi lie - li lie - lī - jās.

Tik-pat bi - ja spri-gu - ļa - mi grā-bek-lī - ša jā - lū-dzas. jā - lū-dzas.

2. Sprigulītis, grābeklītis,
Abi lieli lielījās.
Sprigulītis smalki kūla,
Grābeklītis irdināj.

3. Sprigulīti, grābeklīti,
Ienaidiņa neturiet.
Kas gan bija sprigulītis,
Ja nebija grābeklīš';
Kas gan bija grābeklītis,
Ja nebija sprigulīš'?

VISI CIEMA SUŅI RĒJA

1. Vi-si ciema suņi rē-ja, kad es jū-dzu kumeli - ņu.

Vi-si cie-ma su-ņi rē-ja, kad es jū-dzu kume-liņ'.

2. Sēd' iekšai, man' māsiņa,
Lai rej suņi, nebaudiesi.

3. Es kumeļu noturēšu
Ar abāmi rociņāmi,

4. Ar abāmi rociņāmi,
Ar tām siksnu groziņāmi.

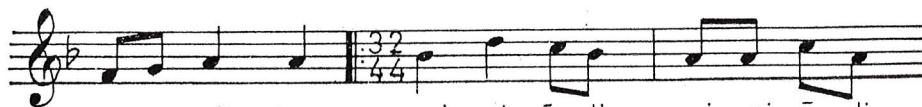
5. Teci viegli, kumeliņi,
Nerībini kamaniņas.

NO RĪTIŅA ROZES SĒJU

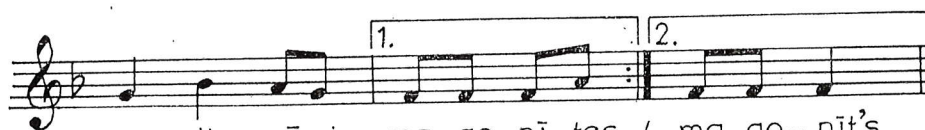
Viegli, gaiši

mf

1. No rī-ti-ņa ro-zes sē-ju, pusdie-nā-i

mago-nī-tes, rai-rai-rī-di, rai-rai-rī-di,

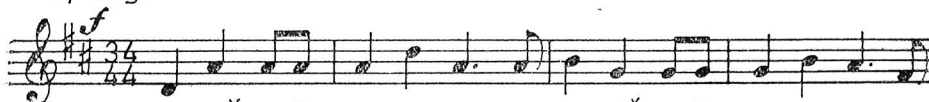

pus-die-nā-i ma-go-nī-tes, / ma-go-nīt's.

2. Vēlajai vakarāi
Dzeltenāsi kļiņģerītes.
3. Rozes sēju kalniņāi,
Magonītes lejiņā.
4. Kļiņģerītes zeltgalvītes
Gar tām dobes maliņāmi.
5. Steidzu, steidzu rožu dārzu
Bez rasiņas izravēti,
6. Lai varēju visu mūžu
Bez asaru nodzīvoti.

APAĻŠ PUIKA ES UZAUGU

Sparīgi

1. Apaļš puika es uz-au-gu, apaļš puika es uzau-gu,

apaļš manis kume-li-ņis, apaļš manis kumeliņš.

2. Apaļ' mana tēvu zeme
Kā viens vaska ritulītis.
3. No rītiemi saule lēca,
Vakarosi norietēja.
4. Godam dzimu, godam augu,
Godam mūžu nodzīvošu.

TE BIJ LABA SAIMENIECE

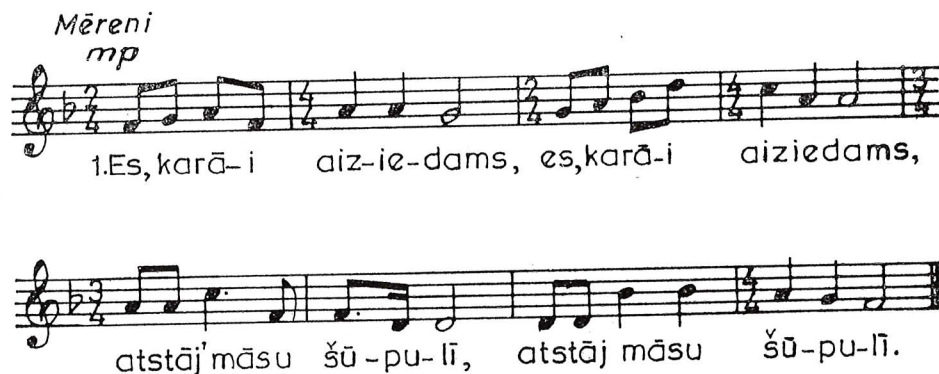

1. Te bij la---ba sai---me-nie-ce,
Te mūs la-bi pa-mie-lo-ja, Te mūs la-bi
pa--mie---lo---ja, ai rai rī---di
ra-- -la- -lā, Ai rai rī- -di
ra---la- -lā, Te mūs la- -bi pa--mie-loj'.

2. Te mums deva cūkas ausi,
Miežu miltu plācenīti.
3. Paēduši, padzēruši,
Pateicami Dieviņami;
4. Par pienīņu, par sviestiņu,
Par balto saules maizi!
5. Pildi, Dievis, to vietīņu,
Kur ēdāmi, kur dzērāmi;

ES, KARĀI AIZIEDAMS

*Mēreni
mp*

1. Es, karā-i aiz-ie-dams, es, karā-i aiziedams,
atstāj' māsu šū-pu-lī, atstāj māsu šū-pu-lī.

2. No kariņa pārnākdams,
Ažrod lielu rakstītāj'.	4. Tā, dēliņi, tav' māsiņ',
Ko atstāji šūpulī.
3. Pavaicāju māmiņai,
Kas tā lielā rakstītāj'.	5. Rakstītāja man' māsiņ',
Izrakst' kara karodziņ'.
6. Raksti zaļu vai sarkan',
Mūžam manis neredzēs'.	